

HET GEHEIM

door Karin Giphart

HET GEHEIM

Vanavond ga ik mijn man vertellen dat ik bij hem wegga.

Na het eten vertel ik het hem.

Ik heb veel tijd besteed aan het maken van deze laatste maaltijd.

Met vlaflip toe.

Ik hoop dat de klap niet te hard aankomt.

Tijdens het eten vertellen dat ik wil scheiden is niet handig.

Stel je voor dat hij zich verslikt en stikt ...

Dan lijkt het net alsof ik het expres op dat moment heb gezegd.

Na de koffie is het goede moment.

En het is vrijdagavond. Dus hij hoeft morgen niet naar zijn werk.

Ik heb voor de zekerheid twee koffers ingepakt.

Een voor hem.

En een voor mezelf. Voor als hij niet weg wil gaan.

Dan ga ik naar mijn nieuwe beste vriendin Anne.

Die is zelf ook net gescheiden.

Ik heb Anne leren kennen in de bibliotheek.

Tijdens een voorleesmiddag van de schrijver Arthur Japin.

We stonden allebei in de rij voor een handtekening.

Japins woorden over de liefde maakten mij aan het huilen.

Anne troostte mij.

Anne wil er best bij zijn vanavond.

Maar ik vind dat ik dit alleen moet doen.

Dat verdient Cees.

HET GEHEIM

bladzijde 2 van 13

Ik heb Anne beloofd om haar later vanavond te bellen.
Voor het geval dat.

Ik heb geen idee hoe mijn man gaat reageren.

Werkelijk geen idee.

We zijn 23 jaar getrouwd.

Maar ik weet niet of hij verdrietig, boos of opgelucht zal zijn.

Ik denk dat laatste.

Ik hoop dat laatste.

De kinderen zijn alle drie het huis uit.

Dus dat is geen excuus om bij elkaar te blijven.

Het is niet dat hun vader een klootzak is.

Maar ik ga ook niet doen alsof het allemaal mijn schuld is.

Het is gewoon op, ons huwelijk.

Maar ik ben degene die er nu iets aan doet.

Het is ook beter dat ik het doe.

Gedumpte vrouwen raken altijd zo verbitterd.

Maar gedumpte mannen zijn anders.

Die zoeken zo snel mogelijk een nieuwe vriendin.

Om maar niet alleen te hoeven zijn.

Dat mag Cees ook doen van mij. Dat gun ik hem.

Zolang het maar geen vriendin van mij is.

‘Ben je niet bang om alleen te zijn?’, vroeg Anne mij vanochtend.

Nee, dat ben ik niet.

HET GEHEIM

bladzijde 3 van 13

Ik heb geleerd om mezelf bezig te houden.
Met cursussen en workshops.
Ik denk dat ik mij zonder Cees juist minder alleen ga voelen.

Misschien komt het wel door de overgang.
Wie zal het zeggen?
En misschien heeft Cees wel een penopauze.
Ik weet het niet, want we praten er niet over.
Ik vertel hem wel dat ik met vriendinnen naar de film ben geweest.
Maar ik zeg niet waar ik last van heb.
Hij vraagt er ook niet naar.
We doen niets meer samen.
En nu we twee tv's hebben, kijken we zelfs niet meer naar dezelfde programma's.
We vragen elkaar ook niet om erbij te komen zitten.
Soms weet ik 's nachts zeker dat hij ook wakker ligt.
Maar we doen allebei alsof we slapen.
We zeggen niet waar we ons aan ergeren.
Het is alsof we gasten zijn in elkaars huis.
Beleefd, dat zijn we tegen elkaar.
Ik kan me niet herinneren wanneer we voor het laatst hebben gevreeën.
En dat was juist altijd zo goed.
Dan leek de rest even niet zo belangrijk.
Genoeg! Ik wil er niet meer over nadenken.
Die tijd heb ik gehad.
Vanavond ga ik hem vertellen dat ik wil scheiden.

HET GEHEIM

bladzijde 4 van 13

Na het eten.

Meteen na het toetje buigt Cees zich opzij.

Hij rommelt wat in een plastic tasje.

Dat tasje had ik helemaal niet gezien.

Hij legt een pakje op tafel.

En schuift het naar me toe.

Ik kijk naar hem.

En naar het gouden pakje met een strik.

Ik kijk weer naar hem. Hij knikt me toe.

Alsof hij een binnenpretje heeft.

En ook alsof hij een beetje verlegen is.

Deze blik in zijn ogen heb ik lang niet gezien.

Aarzelend pak ik het pakketje op.

‘Voor mij?’

‘Nee, voor de buurvrouw, maar die was niet thuis.

Ja, natuurlijk voor jou’, zegt Cees zacht.

Meestal geeft hij bloemen van de kraam om de hoek. Of een vaas. Of allebei.

Langzaam open ik het pakje. Het voelt als een boek.

Een boek?

Ik heb nog nooit een boek van hem gekregen.

Cees leest geen boeken.

‘Zonde van mijn tijd’, zegt hij als ik daarover begin.

Het zal wel een kookboek zijn.

Misschien heeft hij dat op zijn werk gekregen.

HET GEHEIM

bladzijde 5 van 13

‘Jezus, Cees, een boek’, zeg ik.

Ik lees de titel.

Niemand hoort hier meer dan jij staat er.

Het zijn korte verhalen.

‘O’, zeg ik ontroerd.

‘Heb je het al?’

‘Nee, het is alleen ... Ik ben toch niet jarig?’

‘Mag ik mijn vrouw geen cadeautje geven?’

‘Ja, natuurlijk mag dat. Alleen, ik ...’

Ik weet niet wat ik moet zeggen.

Cees staat op en pakt de borden en het bestek.

‘Ik dacht dat je het misschien wel mooi zou vinden.

Je houdt toch van lezen?’

En weg is Cees, naar de keuken.

Ik begin te lezen.

Cees maakt een kopje thee voor me.

Ik zit op de bank en kan niet stoppen met lezen.

Alsof ik op zoek ben naar een geheime boodschap in het boek.

Die nacht draait Cees zich naar me toe.

In het donker voel ik heel zachtjes zijn lippen op mijn wang.

Er volgt een kus die niet stopt.

In mijn achterhoofd klinkt een stemmetje:

‘Waar ben je in godsnaam mee bezig?’

Je gaat met je man naar bed!

HET GEHEIM

bladzijde 6 van 13

Je wilde toch scheiden?’

Maar al snel hoor ik het stemmetje niet meer.

De volgende dag ga ik langs bij Anne.

Die begreep natuurlijk niets van mijn telefoontje gisteravond.

‘Heb je het hem niet verteld?’, vraagt ze.

‘Nee, hij gaf me een boek’, zeg ik.

‘En dus?’

‘Anne, een boek. Van een jonge schrijfster.

Met korte verhalen. Iets wat ik echt mooi vind.

En hij kuste me. En we vreeën zoals vroeger.

Ik begrijp het niet.’

‘Maar je wist het zo zeker.’

‘Ik kon het niet. Hij was gewoon te lief.’

Anne doet haar hand voor haar mond en knikt.

Na een tijdje zegt ze: ‘Volgens mij kan dit maar een ding betekenen.’

‘Wat dan?’, vraag ik.

‘Hij heeft een verhouding.’

‘Mijn Cees een verhouding? Onmogelijk.’

‘Zei je niet dat hij de laatste tijd overwerkt?’, vraagt Anne.

‘Daar heb je het al!

En nu is hij lief en geeft hij cadeautjes.

Dat is natuurlijk omdat hij zich schuldig voelt.

Zo ging het ook met mijn ex.

Hij had een verhouding met de vrouw van zijn collega.

Het spijt me Diaan.

HET GEHEIM

bladzijde 7 van 13

Maar eigenlijk komt het goed uit, toch?
Hij kan nu niet meer moeilijk doen over de scheiding.
Wel heel lullig voor je, hoor.
Maar nu weet je tenminste waarom je ongelukkig was.
En waarom je je zo leeg voelde.
Je hebt het al die tijd aangevoeld.
Zonder dat je het doorhad.'

'Een boek krijgen is geen bewijs van ontrouw, An!', zeg ik.
'Jij wilt bewijs? Ga maandag naar zijn werk', zegt Anne.
'Kijk wat hij doet als hij klaar is.
Gaat hij meteen naar huis?
Of gaat hij eerst nog ergens anders heen?'
'Denk je echt ...? Het is toch niet te geloven.
Nee. Nee, ik ga hem niet volgen.
Ik vraag hem vanavond gewoon hoe het zit.'
'En jij denkt dat hij een eerlijk antwoord geeft?
Meisje toch', zegt Anne, en ze glimlacht naar mij.
Het is maandagmiddag.
Ik sta tegenover het gebouw waar mijn man werkt.
Ik heb hem niets gevraagd. Het hele weekend niet.
Elke avond nam Cees mij in zijn armen.
Maar dat stelde me niet gerust.
Mijn wantrouwen werd er juist sterker door.
En nu sta ik daar, aan de overkant van de straat.
Cees heeft gezegd dat hij moet overwerken.

HET GEHEIM

bladzijde 8 van 13

Maar even na vijf uur komt hij naar buiten.
Hij loopt de straat in.
Gelukkig, dan hoef ik hem niet met de auto te achtervolgen.

Na een korte wandeling stopt Cees voor de bibliotheek.
Een jonge, blonde meid roept iets tegen hem.
Hij loopt op haar af, en zegt iets wat ik niet kan verstaan.
Tot mijn verbazing zie ik dat de vrouw een duwtje geeft tegen Cees z'n
bovenarm.
Zijn lach maakt hem tien jaar jonger. Minstens.
Samen lopen ze de bibliotheek in.
Even aarzel ik. Dan volg ik ze.
Ik zie nog net hoe Cees en de vrouw de lift instappen.
Ik ga met de trap naar de eerste etage.
Ik kijk voorzichtig rond.
Geen Cees.
Ook niet op de tweede etage.
Dan kom ik op de derde etage.
Ik zie dat het blonde ding achter een bureau gaat zitten.
Ze werkt hier blijkbaar.
Mijn man heeft dus een verhouding met een bibliothecaresse.
Maar hoe kan die griet nu interesse hebben in mijn Cees?
Het is nu niet meer zo gek dat hij me een boek gaf, bedenk ik mij.
Dat heeft zij hem natuurlijk aangeraden.

HET GEHEIM

bladzijde 9 van 13

Plotseling kijkt het krenge mijn kant op.

‘Kan ik u ergens mee helpen?’, vraagt ze vriendelijk.

Aarzelend loop ik naar haar toe.

Waarom heb ik nou net vandaag zo weinig aan mijn uiterlijk gedaan?

Wat moet die vrouw wel niet van mij denken?

Ik kijk opzij, en zie mijn man in een leeshoek zitten.

Hij heeft een koptelefoon op, en een boek voor zich.

Hij ziet me gelukkig niet.

‘Hallo’, zeg ik. ‘Ik wil graag weten of je hier cursussen kunt volgen.’

Die man daar bijvoorbeeld, wat is hij aan het doen?’, vraag ik zo luchtig mogelijk.

‘O, dat is Cees. Die komt hier bijna elke dag’, zegt het meisje trots.

Ze leunt iets naar voren.

Alsof ze me een geheim wil vertellen.

‘Cees doet een cursus Nederlands. Hij had er genoeg van dat hij nauwelijks kon lezen en schrijven.’

Niet veel mannen zouden zo iets toegeven.

Hij kwam hier voor een boek dat steeds is uitgeleend.

En in de winkel was het niet meer te krijgen.

Toen raakten we aan de praat.

En van het een kwam het ander.’

‘Wat bedoel je daarmee?’, vraag ik iets feller dan ik wil.

‘Nou, dat hij ging lezen.’

Hij had nog nooit in zijn leven een boek gelezen.

Kun je je dat voorstellen?

Gelukkig zijn er nu makkelijke versies van prachtige boeken.

HET GEHEIM

bladzijde 10 van 13

En daar begonnen we mee, na een taalcursus.
Hij blijkt dol te zijn op korte verhalen.
De lieve man dacht dat boeken altijd dik waren.
Ik heb hem korte verhalen gegeven.
Van allerlei schrijvers. Simon Carmiggelt bijvoorbeeld.
En nu gaat hij zelfs al een boekwinkel in.
Zoals laatst, om een boek voor zijn vrouw te kopen.
Die weet niet eens dat hij niet kon lezen en schrijven.
Welke vrouw merkt dat nou niet?’
Ik kijk naar mijn man.
Opeens vallen alle puzzelstukjes op hun plek.
Dan draai ik mij weer om naar het meisje.
‘Welk boek wilde hij eigenlijk lenen?’
De vrouw kijkt even om zich heen.
Ze bijt op haar lip.
Nu pas zie ik wat er op haar T-shirt staat: Mijn vrouw is lesbisch.
Jammer, denk ik. Onze jongste zoon zou zeker op haar vallen.
‘Jij weet het, hè?’, vraag ik.
‘Vertel het me, alsjeblieft.’
Het meisje kijkt me even aan. Zou ze vermoeden dat ik zijn vrouw ben?
Dan buigt ze zich naar me toe.
‘101 oplossingen voor impotentie.’
Dat is nog eens een goede reden om te leren lezen.
Als je het niet aan de dokter durft te vertellen ...’
Ik knik en zucht.
‘Dank je’, zeg ik, en ik loop weg.

HET GEHEIM

bladzijde 11 van 13

Nog een keer kijk ik naar mijn man.
Hij heeft niets gemerkt.

‘Wat heb je heerlijk gekookt’, zegt Cees die avond.

‘Dank je! Zeg, ik vond dat verhaal over die zwemmers zo grappig’, zeg ik.

‘Ja, ik ook. En ik was ook verrast door het verhaal over die ene man.

Die oudere man die zijn zus wil ontmoeten.

Dat zo’n jonge schrijfster zo goed in het hoofd van een oudere man kan kruipen.’

Cees gooit nog wat jus over zijn draadjesvlees.

‘Er is nog een verhalenbundel die ik graag wil hebben’, zeg ik. ‘Sleur is een roofdier.’

‘O ja? Mooie titel.’

Ik glimlach, en buig naar voren.

Ik kus hem op zijn glibberige mond.

‘Je bent een lieve man’, zeg ik.

Cees lacht en verslikt zich.

Ik probeer hem op zijn rug te kloppen. Maar hij wuift me weg.

‘Het gaat wel weer’, zegt hij kuchend.

‘Gelukkig maar’, zeg ik. ‘Gelukkig maar.’

HET GEHEIM

bladzijde 12 van 13

COLOFON

Dit verhaal is een bewerking van een hoofdstuk uit 'Het gouden uur' van Karin Giphart, oorspronkelijk gepubliceerd door Lebowski Publishers (Amsterdam, 2010). Dit in eenvoudig Nederlands herschreven verhaal komt uit 'Het gouden uur', een uitgave van Uitgeverij Eenvoudig Communiceren (Amsterdam, 2011) in de serie Leeslicht.

Kijk voor meer informatie op leeslicht.nl.